

Osa 4

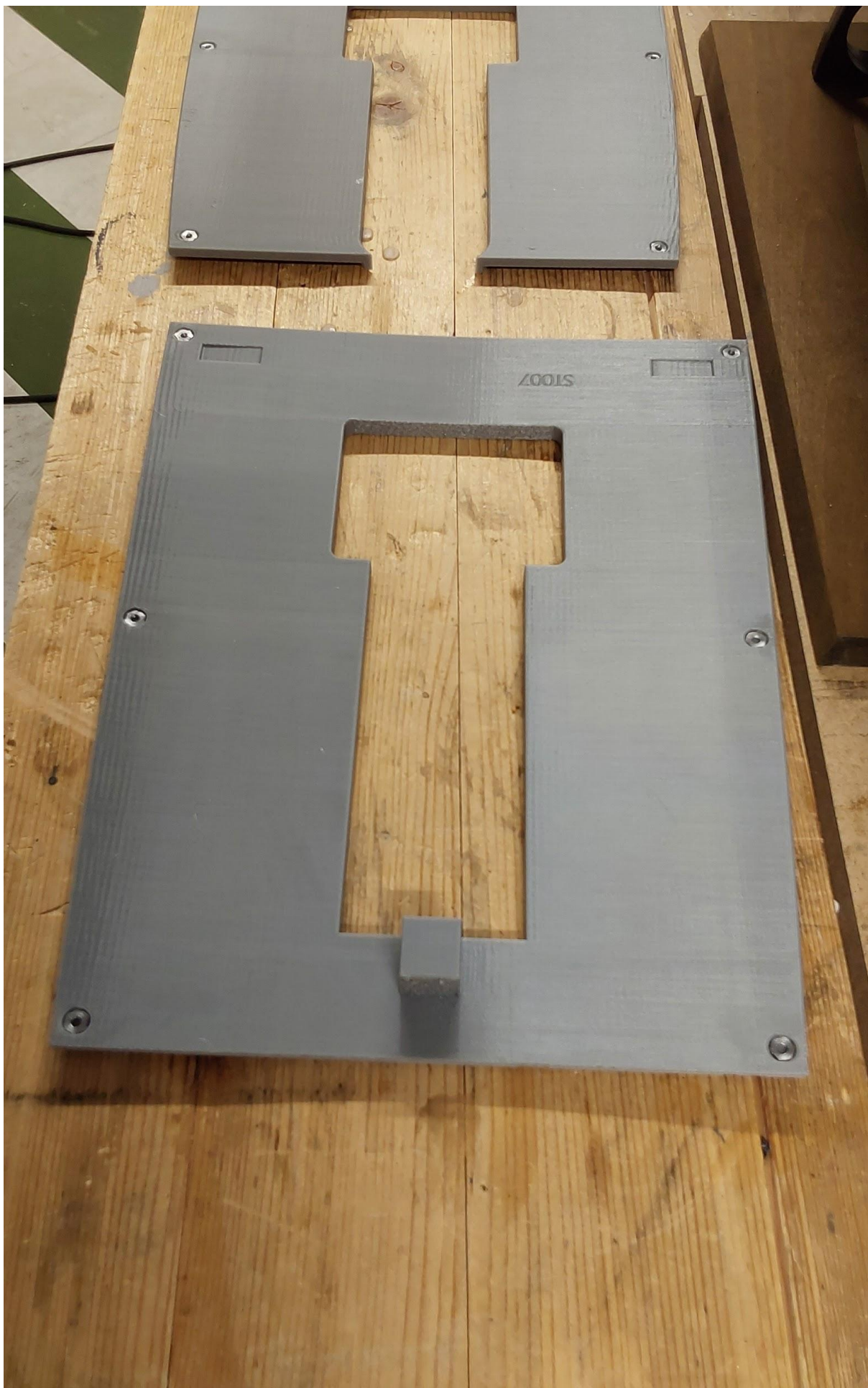
Kannet on sarjassa printattu neljänä hyvin paikalleen istuvana levynä. Yläpinnassa on puukantta mukaileva uritus, joka vaikuttaa vähän monotoniselta. Mutta hyvin onnistunut maalaus varmaan parantaa huomattavasti ulkonäköä.

Kansilevyjen kiinnitys runkoon on hoidettu hienosti pienten magneettien avulla. Niitä varten on kansilevyissä syvennykset, ja vastaavat löytyy myös partaiden tasopinnoista. Nuo syvennykset ovat n. 3 mm syvät molemmissa, ja ohjeiden mukaan niihin tulee liimata 3x6 mm pyöreät magneetit. Niinpä hankin sellaisia riittävästi, koska magneettien hinta halpeni mitä enemmän niitä tilasi. Lisäksi myyjällä oli 20 € minimi tilausvaatimus, ja tuolla hinnalla niitä saikin n. 200 kpl, vaikka tarve oli vaan jotain kuutisenkymmentä.

Aluksi liimasin magneetit partaiden syvennyksiin. Tällöin huomasin, että jotkut niistä jäivät 0,5...1 mm koholle. Nyt jos liimaan kannen puolelle tulevat magneetit, ja nekin jäävät saman verran koholle, ei kannen alapinta ja partaan tasopinta enää kohtaakaan, ja kannet jäävät ikävästi koholle. Ihanteellista olisikin, että toiselle puolelle tulisi tuo 3 mm paksu magneetti ja toiselle puolelle ohuempi 2 mm paksu. Ei oikein innostanut alkaa tilailemaan taas 200 kpl 2 mm paksuja magneetteja, joten ratkaisin ongelman liimaamalla kannen puolen syvennyksiin sorvaamalla ohennetut M3 mutterit, jotka sopivat hyvin 6 mm syvennyksiin. Pitovoima ei ole yhtä hyvä kuin jos molemmilla puolilla olisi ollut magneetti, mutta eiköhän nuo kansilevyt näinkin pysy paikoillaan.

Rungon puolen magneetit, kuvasta näkyy selvästi että ne ovat jonkin verran kohollaan partaan tasopinnasta.

Kannen puolen syvennyksiin liimatut ohennetut M3 mutterit.

Kansien maalaaminen jännitti kovasti, koska en ole mikään huippuhyvä noissa maalaushommissa. Internetistä tuli katsottua monen monta tutoriaalia toinen toistaan monimutkaisempia. Lopulta päädyin kokeilemaan tätä menetelmää, joka yksinkertaisuudessaan tuottaa silti varsin aidonnäköistä puupintaa:

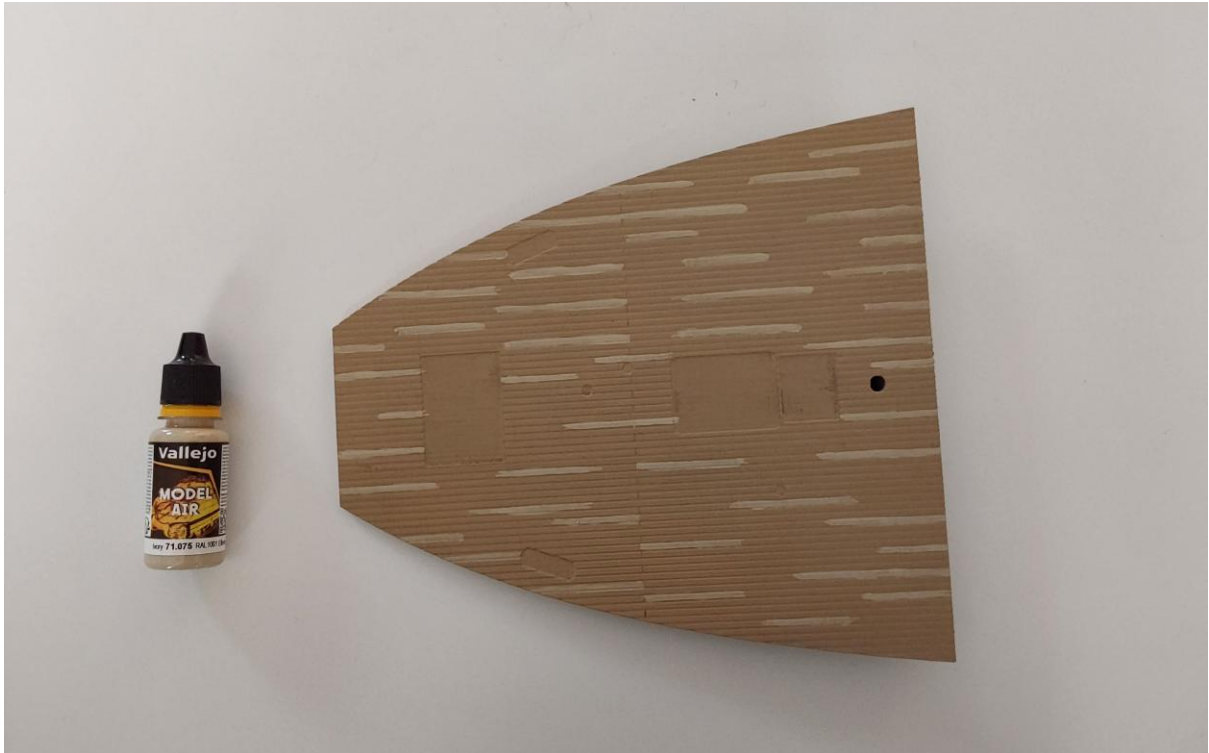
<https://youtu.be/hLPD5vpU1hU?si=mklgyUo9Jw-XOM7c>

Halusin kansiin tummahkot, paikoitellen likaiset puupinnat, sellaiset mitä voi odottaa näkevänsä kovaa työtä tehneessä vanhassa venäläisten käytössä olleessa jäänmurtajassa. Oletettavasti näitä ei oltu jatkuvasti kuurattu vedellä ja saippualla niin kuin jotain hienojen huvipursien kansia.

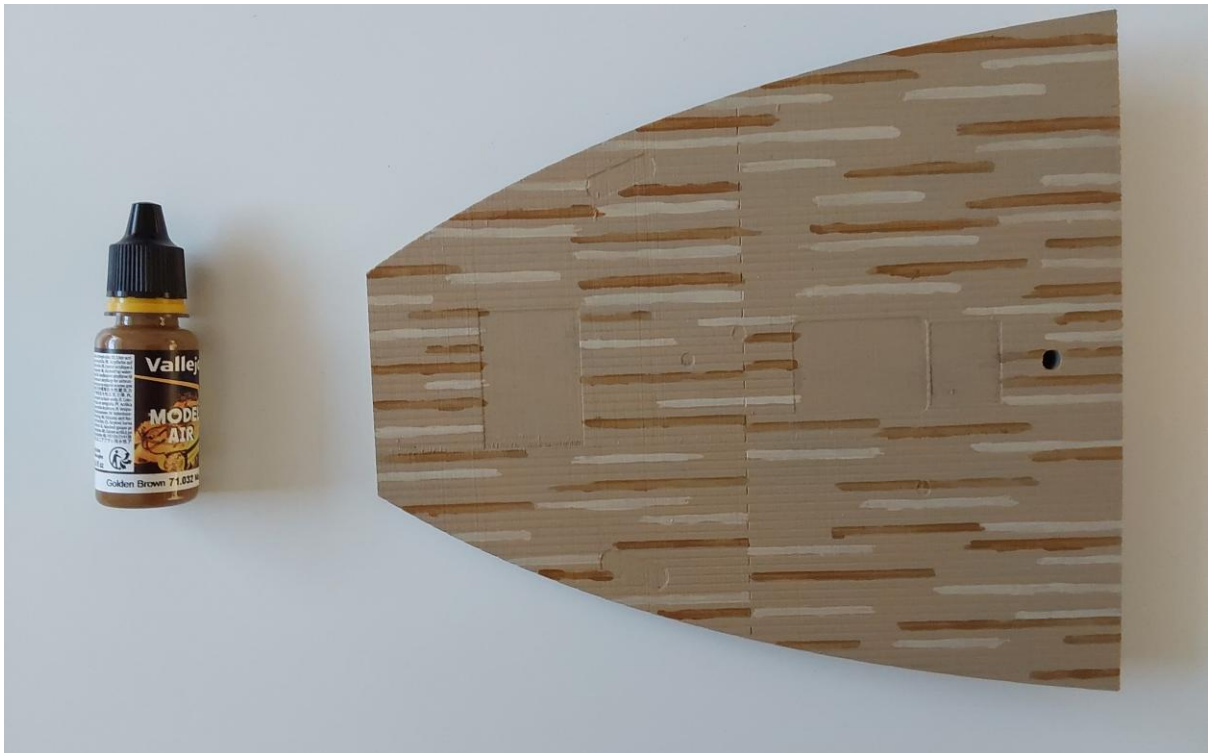
Aluksi ruiskutin kynäruiskulla kaikki kansielementit Vallejon Light Brown värillä:

Tämän jälkeen levitettiin sinne tänne ohuita pätkiä Vallejon Ivory värisävyä käyttäen ohutta sivellintä:

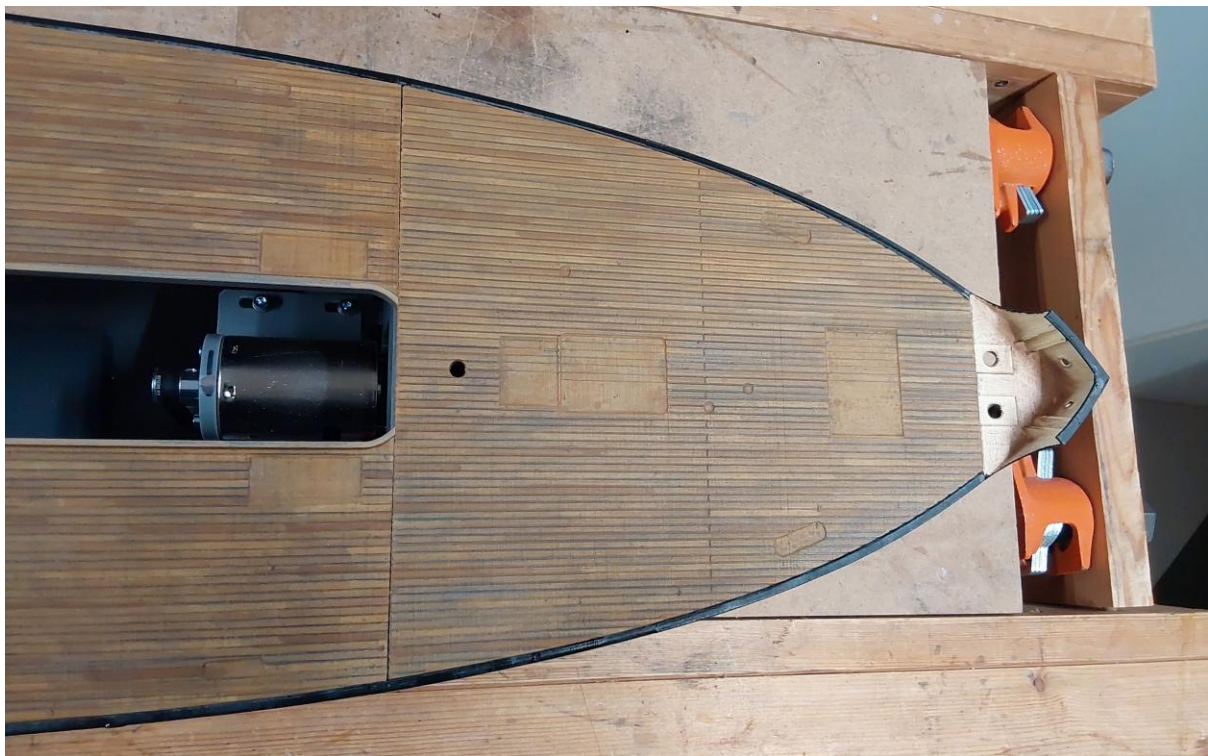
Ja edelleen samanlaisia Golden Brown värillä:

Kun nämä olivat kuivahtaneet siveltiin koko kansi ohennetulla Golden Brown maalilla:

Lopuksi kannessa olevat lautojen urat vahvistettiin pehmeällä 0,5 mm lyijytäkynällä. Kun tämä oli tehty, harjattiin koko kansi jäykähköllä kuivalla pensselillä. Tarkoitus oli levittää lyijykynästä jäänyttä irtonaista grafiittia kansilautoille samalla tummentaa niitä. Ja kaiken tämän päälle vielä kirkas mattalakka:

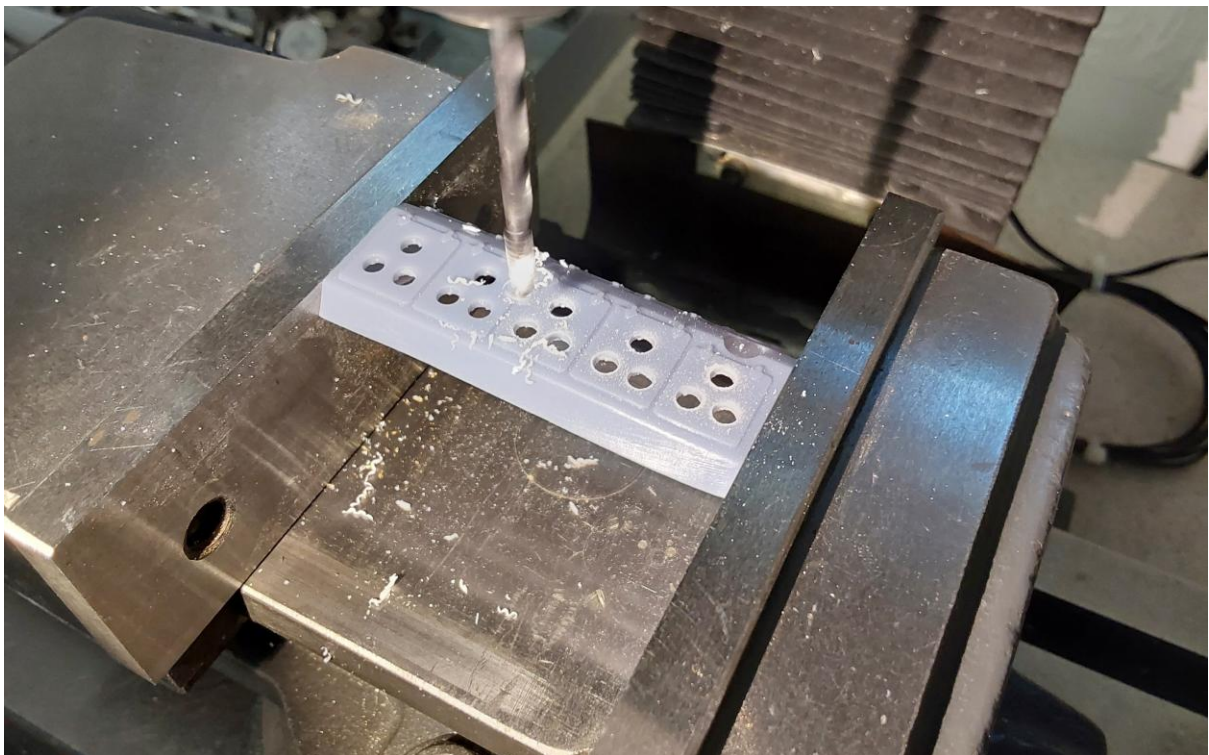
Lopputulos on aika lähellä sitä mihin pyrittiinkin: Tumma sieltä täältä likainen käyttöä nähnyt kansi.

Seuraavaksi pitikin sitten siirtyä kansirakenteiden pariin. Komentosilta piti kasata muutamasta osasta, jotka sopivat hyvin yhteen, niissä ei ollut mitään ihmeellistä. Venekansi olikin printattu yhdeksi kokonaisuudeksi, joten siinä ei ollut muuta tekemistä kuin maalaaminen.

Mutta jostain syystä skaillettien ja niiden sisälle tulevien "ikkunarimpsujen" kanssa oli printteri tehnyt omiaan: Skaileteissa olleet n. 2,5 mm reiät olivat aivan liian pienet, jotta ikkunarimpsuissa olevat halkaisijaltaan n. 3,1 mm ikkunalasit olisivat sopineet paikalleen. Joten ei auttanut muu kuin ryhtyä avartamaan reikiä. Ajatus sinänsä on loistava, kohdistaa kaikki ikkunat kerralla aukkoihinsa ilman että niitä joutuisi yksitellen liimaamaan paikalleen.

Skailetti ja sen sisälle tarkoitettu osa joka sisälsi kaikki ikkunat.

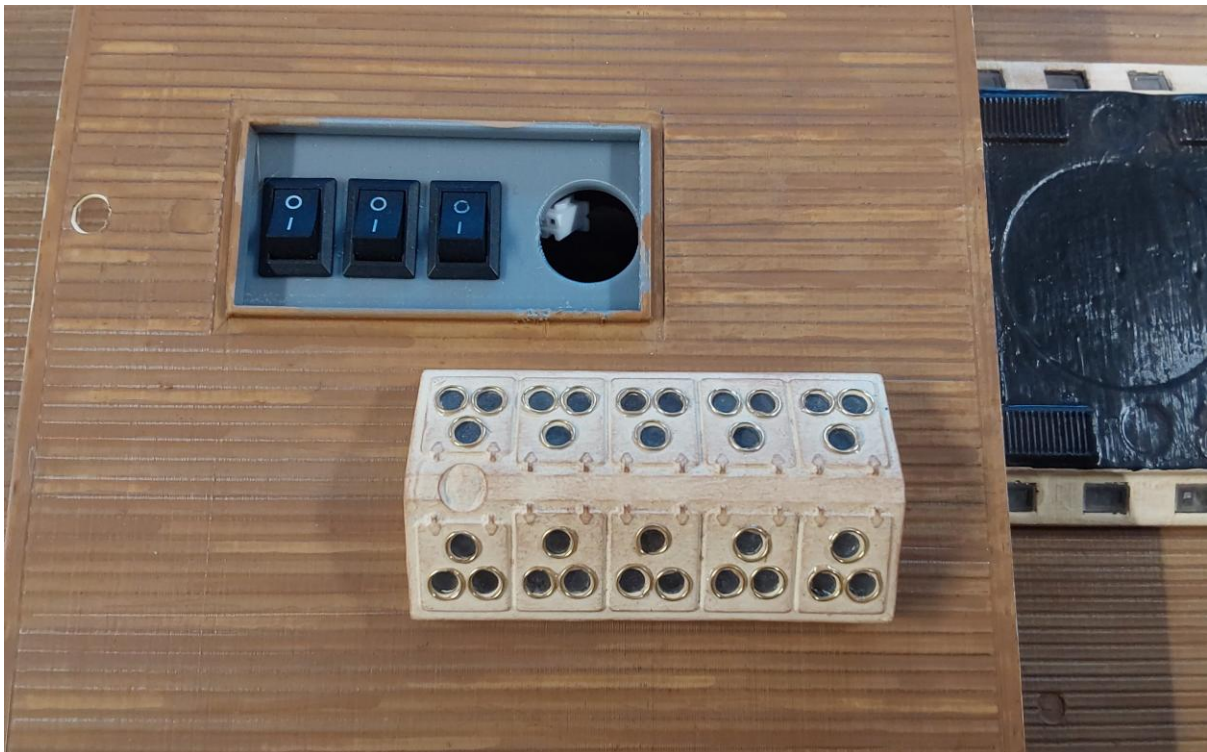

Skailetin ikkuna-aukkojen avarrusta 3,1 mm poralla.

Avarrusten jälkeen aukkojen jako tietysti hieman muuttui, joten valmiit "rimpsut" eivät enää sopineetkaan paikoilleen, vaan ne jouduttiin rikkomaan ja liimaamaan ikkunat yksitellen aukkoihinsa. Eli hieno idea vesittyi liian tarkkoilla toleransseilla.

Ikkunarimpsut hajotettuina ja ikkunat liimattuina yksitellen paikoilleen.

Valmis skailletti. Lisäsin ikkunoiden ympärille vielä 0,3 mm messinkilangasta taivutetut raamit, koska alkuperäisessäkin sellaiset olivat. Nämä pitäisi tietysti olla poikkileikkaukseltaan litteät eivätkä pyöreät langasta taivutetut, mutta verstaas ei millään saanut tuotettua pieniä litteitä renkaita tätä varten. Ne pitäisi toteuttaa joko syövyteosina tai laserilla ohuesta muovista tms. leikattuina, joten näillä mennään.

Loistava idea on myös piilottaa kaikki käyttökytkimet ja akun latausjohto venekannelle irrotettavan skailletin alle, jolloin näitä toimintoja varten ei tarvitse koko kantta irrottaa paikaltaan.

Seuraavaksi sitten komentosillan kimppuun. Kuten edellä jo kirjoitinkin, tämä koostuu muutamasta printatusta osasta, jotka sopivat suhteellisen hyvin paikalleen. Tämän jälkeen seuraakin sitten melko paljon tarkkuutta vaativa työvaihe, kun pitää liimata ikkunalasit ohjaushytin ja siiville sijoitettujen tarkkailupaikkojen ikkunoihin. Lienee ikä jo vaikuttavan rakentajaan, koska käsien vapinalta en millään saanut ikkunalaseja siististi paikalleen, vaan tulivat ne vähän vinksin vonksin ja täynnä liimatahroja lopulta kiinnitetyiksi.

Lisäksi tuo siltarakenne oli alkuperäisessä laivassa puurakenteinen, joten piti se maalaamalla saada mahdollisimman hyvin puuta muistuttavaksi.

No eihän siitäkään mitään tullut, ja lopputulos huonosti onnistuneen maalauksen sekä karmeiden ikkunoiden vuoksi oli niin surkea, että päätin tehdä koko siltarakennelman uusiksi ja tällä kertaa puusta. Tuumasta toimeen, melko nopeasti olikin rakennelma kasassa 1 mm vanerista ja 0,7 mm koivuvuilusta tehtynä. Vielä pintakäsittely pulveripetseillä, ja melko aidonnäköinen siltarakennelma oli valmis.

Puusta tehty uusi siltarakennelma. Ikkunatkin osuivat paremmin paikalleen kuin alkuperäisessä rakennelmassa.

Suurimmat kansirakenteet paikallaan ja detajlien lisääminen malliin voi alkaa.

Jatkuu...

Teksti ja kuvat: Matti Piilola